

[Arne Christiansen.]

alliancemæssigt begrænset. Men når der nu også i hr. K. Helveg Petersens sidste tale blev understreget nødvendigheden af information, af at få frem, hvad man ved, få det koordineret, så vil jeg gøre opmærksom på, at de, som er interesserede i dag — og det må være dér, hvor beslutningerne træffes, landenes regeringer og sagkyndige — kan hente oplysninger f. eks. i Institute for Strategic Studies i London, det atlantiske institut i Paris og på en række institutter i Amerika. De er tilgængelige, og vi kan få dem her også, hvis vi ønsker dem, til drøftelse i udenrigsudvalget, det er jeg sikker på.

En anden ting er, om man skal have disse informationer kanaliseret over et internationalt råd, der, som udenrigsministeren netop har peget på det, jo let få slagside, fordi vi kun kan få det fra én side. Med al god vilje tror jeg, alle må acceptere, at der nok er lidt forskel på strømmen af oplysninger, der kommer fra henholdsvis øst og vest om netop disse problemer. Derfor mener jeg, det er realpolitisk at sige: det råd får ingen autoritet, og det vil blive langsomt virkende, man vil aldrig få informationerne frem dér, hvor man skal bruge dem, og man vil kende dem i forvejen f. eks. inden for de regeringer, der er i den alliance, vi tilhører.

Når hr. K. Helveg Petersen ligesom opfatter ordet „idealistisk“ som lidt odiøst, så var det absolut ikke meningen. Jeg vil da godt definere det nærmere. Når hr. K. Helveg Petersen siger, vi må kunne påvirke verdensopinionen med sådan et råd, så kalder jeg det idealisme. Når man vil samle oplysninger ind, så det er realpolitik, så må jeg føje en realpolitisk bemærkning til. Hvis vi virkelig skal operere med 10 mill. kr. på årsbasis eller 1 pct. af forsvarsbudgettet, så synes jeg, vi skulle sætte disse beløb i relation til, hvad der ellers ofres på forskning herhjemme, og hvilke beløb der kanaliseres over f. eks. forskningsrådene. Beløbene til al anden forskning her i landet er af nogenlunde samme størrelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (K. Helveg Petersen): Til hr. Arne Christiansen vil jeg blot sige, at jeg synes, han skulle være varsom med at udtale sig så kategorisk om dette råd. Når forskere, som tilfældet er, in-

den for Pugwash-gruppen, som i årevis har arbejdet både for vest og øst med at fremskaffe oplysninger til regeringerne, er bag dette forslag, når man gennem et omhyggeligt arbejde har lavet forslag, der fra punkt til andet ligger bag ved det, der her foreligger, så tror jeg, man skal være varsom med at sige, at det har man gjort uden at have den forestilling, at det i høj grad ville have muligheder set i forhold til de forskningsinstitutioner, som de udmærket godt kender, og som de har forbindelse med. De siger: der er et hul i det internationale system. Det siger dr. Bowett, som er en af de engelske eksperter i folkeret, præsident for Queen's College i Cambridge. Der er dette hul; factfinding er sparsomt udviklet, vi må have meget mere dokumentation frem for regeringer og parlamenter. Det er sigtet med det, det er hovedsigtet med dette forslag. Ingen kan dog med sandhed sige, at man i folkettinget her oversvømmes af betragtninger eller synspunkter om den globale udvikling. Hvad har vi om det internationale i sammenligning med de nationale betænkninger om selv de mindste detaljer? Parlamenter rundt om på kloden har det på samme måde.

Nu siger hr. Arne Christiansen, vi kan hente informationerne i London. Jeg kender dette institut, det er udmærket, og der er udmærkede institutter i Amerika. Der er det at sige om de amerikanske institutter, at de ser på sikkerheden ud fra amerikanske synspunkter. Dette her er internationalt i den forstand, at det ikke har en enkelt nation som leder af det, og det vil jeg gerne sige til udenrigsministeren og til hr. Alsing Andersen, der taler om, at Danmark nok alligevel ikke helt kan blive fri for mistanke. Hvis vi afleverer pengene til internationale videnskabsmænd og siger: „Vi vil overhovedet ikke røre ved dem, vi har intet ansvar for dem, I får dem, uden at vi blander os på nogen som helst måde i anvendelsen af dem“, så kan man ikke opretholde dette synspunkt. De må være fuldstændig suveræne med hensyn til, hvordan de vil bruge de midler, det er tanken bag forslaget. Hvis Danmark skulle blande sig i, hvordan de 10 mill. kr. anvendes, så har tanken ingen mening. Der er ikke én enkeltregering, der må blande sig i, hvordan disse forskere anvender midlerne. Så jeg mener ikke, der kan